

בביתו במדבר

מאת: עינת רייטן | צילום: עוזי פורת

בית נופש באילת עוצב כמקום חמים מבפנים וצונן מבחוץ. המעצב מיכאל אזולאי יצר איזון בין צבעים, חומרים, השתקפויות וטקסטורות, ועיצב בית נופש שמקיים דיאלוג עם הסביבה המדברית שבה הוא נמצא, כמו גם נותן מענה לאווירת חופשה ותחושת ביתיות לדייריו ולאורחיו

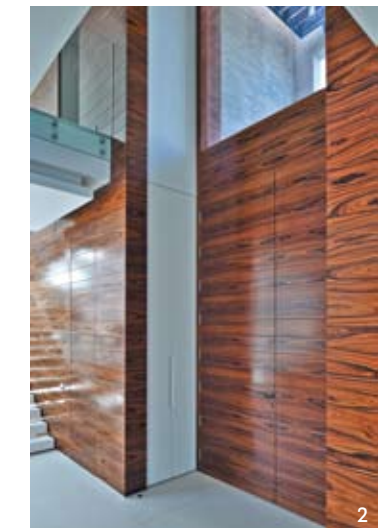
החצר והבריכה - שימוש בטון בצבע אפור כהה עם ניתוקים אופקיים שמשלבים עם המבנה הקובייתי

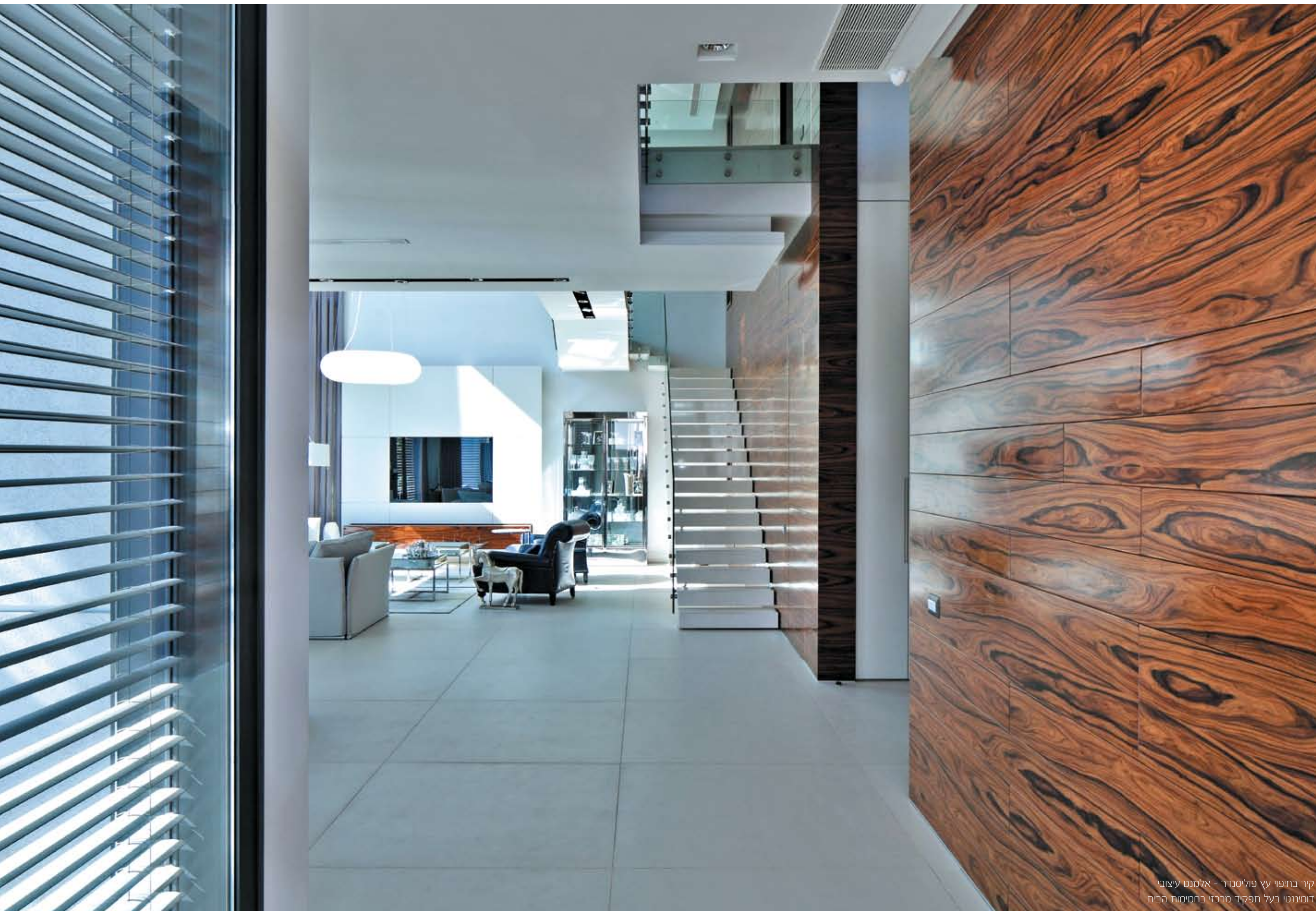
ששואלים את מיכאל אזולאי על תפיסת העיצוב שלו, הוא עונה שהעולם של היום הוא עולם מקושקש, עמוס ברעש ורווי באינפורמציה, והבית - ראוי שיהיה מקום מפלט נעים ממנו. הוא מוסיף שמה שחשוב הוא שבעל הבית ייכנס לבית בהרגשת התלהבות, עדות מבחינתו לכך שהביא את הלקוח למקום שלו, תרתי משמע.

הבית באילת, שמתפקד כבית נופש לאב ולילדיו, עוצב בכפוף לתפיסה זו, מתוך מטרה ליצור פינה חמה ונעימה בפנים כמו גם בחוץ. הקונספט העיצובי הושפע בין היתר מהמיקום הגיאוגרפי שהשפיע על הצמחייה, על הצבעוניות ועל חומרי הגמור.

- 1 | שער הכניסה עשוי פלדה ומורכב מפרופילים בעוביים ובאורכים שונים היוצרים כניסה דרמטית
- 2 | שילוב של עץ וריצוף בגוון חולי למראה חמים
- 3 | דלת הכניסה בעלת משקוף עוצמתי שממסגר מעל הכניסה חלון זכוכית שקוף בקומה השנייה
- 4 | הסלון והברכה שאליה הוא משקוף - התמזגות של פנים וחוץ

אדריכלות המבנה תוכננה על ידי אייל לוגסי. בהיותה מאופיינת בקווים ישרים ומודרניים, היא אפשרה יד חופשית בצבעוניות ובעיצוב. כך נעשה שימוש בטיח בצבע אפור כהה עם ניתוקים אופקיים שמשתלב עם המבנה הקובייתי ועם הפרופילים של החלונות. הבית בן 350 המ"ר עוצב בסגנון מודרני-חסם, והיה חשוב לחדד את התחושה הביתית והחמימה שלו. האלמנט המרכזי שאחראי על זה הוא קיר העץ הדומיננטי שמחבק את הקומה התחתונה וממשיך עד לקומה העליונה. הדומיננטיות שלו מאפשרת לוותר על עומס פריטים, ויחד עם זאת הבית לא נראה ריק.

האלמנט המרכזי שאחראי לחמימות הוא קיר העץ הדומיננטי שמחבק את הקומה התחתונה וממשיך עד לקומה העליונה. הדומיננטיות שלו מאפשרת לוותר על עומס פריטים, ויחד עם זאת הבית לא נראה ריק

הכניסה למתחם מקדמת את הבאים בשער פלדה מפרופילים בעוביים ובאורכים שונים היוצרים כניסה דרמטית וא-סימטרית לשביל הכניסה המעוצב. צדי השביל מחופים באבן מנוסרת בטכניקה היוצרת דוגמה שמכוונת לעבר דלת הכניסה המתנשאת עד לגג. הדלת מחופה בעץ פוליסנדר - אלמנט החוזר בחללי הבית. השביל המוביל לדלת מרוצף בלבנים משולבות בגווני חול שמתחברים להרים סביב, כמו גם אבן הבזלת שנמצאת בצדי דלת הכניסה. ריצוף פנים הבית ממשיך בגוונים דומים באריחים ריבועיים בני 120 ס"מ. בכניסה לבית פינת אוכל המקדמת את פני הנכנסים ונמצאת בתווך בין הסלון והמטבח. במרכז שולחן מעץ פוליסנדר הצופה לבריכה ומעליו שנדליר מינימליסטי.

קיר בחיפוי עץ פוליסנדר - אלמנט עיצובי דומיננטי בעל תפקיד מרכזי בחמימות הבית

1 | הצבעוניות הניטרלית נשברת באמצעות הווילונות הסגולים שגם מדינשים את גובה החלל
 2 | הסלון - השתקפויות ברהיטים לצד השתקפויות דרך החלונות החוצה

מצדה האחד נמצא המטבח - בעל הבית חובב בישול ואירוח, ולכן תוכנן עבורו מטבח רחב ידיים לאחסון ולעבודה. גם הוא עשוי פוליסנדר ובעל משטחי עבודה מזכוכית שחורה, שאותה משלימים גופי התאורה השחורים מעל האי, אשר סביבו כיסאות בשחור ולבן לגיוון.

מצדה האחר של פינת האוכל נמצא הסלון - הוא משקיף על הבריכה ועל מגרש הטניס ומרוהט ברהיטים מודרניים רבים עבור אירוח. הרהיטים השונים תורמים להשתקפויות, כדוגמת שולחנות המראה או ארון האלכוהול ומראותיו. האקססורז נבחרו בקפידה, עד רמת כוס היין במזנון, ושטיח בגוון חול משלים את הנגיעה החמימה בחלל. הצבעוניות הניטרלית נשברת באמצעות הווילונות הסגולים שמוסיפים חמימות, כמו גם מדינשים את גובה החלל. החמימות בסלון מתקיימת גם בחומרים - כך, לדוגמה הספה בצבע ניטרלי מוסיפה לאווירה הביתית בזכות רכות החומר שלה ובזכות הכריות הרבות שמפוזרות עליה.

חויית המשתמש בסלון היא כפולה - מצד אחד חמימות קיר העץ, ומצדה האחר הבריכה הצוננת. הפנים והחוץ זולגים זה לתוך זה באיזון מושלם. בבית הזה החוץ הוא לא נפרד מהבית אלא חלק אינטגרלי ממנו.

החוץ מדבר עם הסביבה הגיאוגרפית והאורבנית שבה הוא מתקיים - הצמחייה תוכננה לאקלים החם, כחול הבריכה נבחר כדי ליצור הרגשת

1 | שולחן עץ בפינת האוכל
כניעת עץ שחוזר ברחבי הבית

2 | המטבח - דגש על אחסון
ומשטחי עבודה כמענה לאהבת
הבישול והאירוח של בעל הבית

3 | גפי תאורה שחורים
משלימים את משטח העבודה
השחור של האי

קרירות בחום המדברי ולחזור על אלמנט הים שנמצא לא רחוק. דיאלוג נוסף עם הסביבה נוצר באמצעות הגקוזי ושלושת הגזיבואים שתורמים לתחושת הנופש שמשדרת העיר. העלייה לקומה השנייה היא חוויה בפני עצמה. היא מתקיימת באמצעות מדרגות מרחפות מחופות שיש המחוברות לקיר העץ הדומיננטי. המעקה השקוף שמלווה את העלייה תורם לתחושת הריחוף ומחבר בין חלקי הבית. זכוכית המעקה מעניקה תחושה מנוגדת לזו שמעביר קיר העץ - קור מול חום, אטימות מול שקיפות, קשיחות מול רכות. קיר העץ, שמטפס גם לקומה השנייה, מטשטש דלתות נסתרות לחדרים ומתאפיין במקצב מיוחד של אריחים. עץ הפוליסנדר שנבחר לחיפוי ולאמנטיים נוספים בבית יוצר אווירה חמה וביתית מחד והשלמה מבריקה ומודרנית לסגנון העיצובי מאידך.

מבט מהגשר בקומת המגורים לשער הכניסה הראשי

בסיום המדרגות ישנו גשר שצופה לסלון ובכך מאפשר הצצה לחוץ גם מהקומה העליונה, כמו גם יוצר קשר עין בין שתי הקומות. גשר זה מוביל לקומת המגורים שמכילה חדר מאסטר וחדרי ילדים. הקומה מרוצפת פרקט לתחושה ביתית ועוטפת, והמרפסות שבה תורמות להכנסת החוץ לחלל הפרטי.

חדר המאסטר מאובזר בגב מיטה בנימור קפיטונאז', ורהיט באותו גימור נמצא מולו, כשהווילונות הסגולים חוזרים גם בחלל הזה להכנסת צבע וחום. לחדר צמוד חדר אמבטיה בחיפוי שיש לבן למראה חמאם מפנק, ולו צמוד חדר ארונות לנוחות מרבית.

**החוץ מדבר עם
הסביבה הגיאוגרפית
והאורבנית שבה הוא
מתקיים - הצמחייה
תוכננה לאקלים החם,
כחול הבריכה נבחר
כדי ליצור הרגשת
קרירות בחום המדברי
ולחזור על אלמנט הים
שנמצא לא רחוק**

ניתן לראות שעיצוב הבית מושפע ממיקומו בעיר המדברית: הוא אומנם שונה מהנוף האורבני שבו הוא נמצא, שכן לא מדובר על שכונת וילות, אך הוא מתחבר לנוף האקלימי בצבעים ובחומרים שעוטפים אותו ושנמצאים בתוכו.

הבית מאופיין בשילוב של חום וקור, שקיפות ואטימות, קשיות ורכות: הצבעוניות, הטקסטורות והחומרים אינם צעקניים ורהבתניים ויוצרים חמימות ביתית. מצטרפת לזה ההתמזגות המושלמת בין פנים וחוץ, מה שיוצר בית שמשתלב בסביבתו ועדיין שומר על ייחודיות בקו הנוף שסביבו.